

Voința Poporului

ORGAN AL »LIGEI APĂRĂRII NAȚIONALE CRĂȘTIN

ABONAMENTUL
Pe un an 160Lei
Pe jumătate an 80Lei
Pe trei luni 40Lei
REDAȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD

STRADA HORIA No. 2.
(Librăria Martin)

Anul III. — N-rul 36.

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Arad, miercuri 13 Dec. 1925

Politica viitorului.

Din învălmășeala de evenimente, ce se succed în viața noastră publică, nu e greu a desprinde, care poate să fie ținta unei chibzuite și reale politici de apărare a intereselor țării, atât în ceea ce privește ordinea dinlăuntru, cât și a prestigiului în afară.

O anumită politică pretinsă democratică, susținută de o presă care nici nu se mai mulțumește cu acest îngust atribut, ci se pretează a vorbi în numele umanitarismului, a făcut ca țara noastră să devie un fel de bălcu internațional, la care pot să vină fără nici o jenă toți samsarii revoluției comuniste mondiale.

Lipsa de demnitate națională, de care — pretextând bunăcredința celor ce ne anchetează, după ce fără nici un scrupul ne-au defăimat la orice ocaziune — guvernării noastre suferă, a încoronat apoi cu deplin succes opere de samsarlac politic a acestor agenți sovietici.

Oare odată proclamată oficial necesitatea unei revoluții mondiale comuniste și propaganda pentru realizarea ei continuându-se pe toată linia, se mai poate presupune bunăcredința la comuniști, cari vin să ne controleze ce facem la noi acasă? Bunăcredința în politică, când este vorba de adversar, în general se reduce la zero — și aceasta o dovedesc cu prisosință atât evenimentele politice interne cât și externe. Ce poate să însemne atunci această noțiune în concepția politică comunistă, care pornește dela negațiunea a tot ce este dela actuala ordine socială burgheză!

În fața acestei stări de lucruri o nouă politică, a viitorului, dar a viitorului apropiat, se impune. Și aceasta potrivit dorințelor maselor ce se trezesc este aceea a înfăptuirii naționalismului integral, a restabilirii valorilor și a autorității, a validității energiilor naționale în toate manifestările vieții noastre de stat.

O politică hotărâtă, intransigentă sub toate aspectele ei; dacă vreți, tot ce în înțelesul trebuințelor țării noastre, s'ar putea cuprinde sub noțiunea și termenul tehnic de „fascism“, adoptat deja pretutindeni cu un alt conținut, decât o pură imitațiune a fascismului italian.

Această politică chiar dacă va avea de scop eliminarea din corpul statului nostru a unui element tehnic parazitărilor răsvrățitor, ea nu va însemna însă nici o opresiune pentru celelalte minorități etnice, și nu va însemna

nici confirmarea unor mârșave metode practicate în viața politică și economică a țării noastre sub masca adevăratului naționalism.

Viața noastră publică va trebui refăcută pe de-antregul. Politicianismul, cu toate anexele-i păcătoase, va trebui să dispară fără nici o cruțare și compromis.

Programul L. A. N. C. desfășoară un întreg plan de acțiune în vederea acestei refaceri.

După atâtea vizite streine, făcute pentru înfăptuirea unei concepții politice, care în definitiv se rezumă în „paniudeism“, după ce 70% a studenților „români“, cari se înfruptă de dărnicia guvernului francez, sunt evrei, ne mai amintind celelalte, vechile laturi ale dominațiunii economice a evreilor la noi, nu mai vedem de necesar accentuarea, că opera de refacere va trebui să se înceapă cu o radicală și imediată soluționare a problemei evreești. Aceasta este ceva natural.

Dacă aceasta este o problemă care face imposibilă politica partidelor, nu este însă unica, care a cerut în România crearea unui organ politic menit să dea organismului statului român și vieții românești cadrul definitiv. O seamă de alte probleme cer o refacere integrală, o revoluționare chiar.

Ne trebuie o politică bugetară care să nu lase, sub pretextul economiilor, asupra economiei noastre naționale sarcini, cari mai ușor și mai proporțional ar putea fi îndeplinite pe cale legală, una, care în aplicarea bugetului se va orienta după necesitățile instituțiilor și nu a persoanelor.

O politică financiară, care să nu confunde averea statului cu a băncilor de partid și în spiritul căreia comercializările să însemne un real profit pentru tezaur, iar nu un prilej pentru despoierea acestuia în favoarea câtorva întreprinderi de casă ale guvernanților.

O politică economică, care să protejeze pe adevărații producători și nu pe intermediarii parazitari, de orice categorie ar fi. În cadrul acesteia comercializările, pe lângă un înșămnat aport bugetar, vor trebui să fie un regim de stimulare și de protecție a anumitor ramuri de producție din economia noastră națională.

Ca o consecință a acestora, în materie de politică socială se va tinde la o schimbare a raporturilor actuale între diferiții factori de producție. Vor fi anihilate atât metodele hrăpărețe de

dominațiune ale capitalismului, cât și tendințele de anarhizare ale unor elemente descrescute, cari în chip bestial și-au ales culoarea de roșu, a sângelui, ca simbol al stăpânirii ce vor să o înfăptuiască.

Avem nevoie de o armată bine întreținută și echipată, dar care mândră de demnitatea ce i-o conferă țara, nu va mai putea să deie contingentul tuturor bătașilor politici și electorali.

Iar coroana activității de îndreptări a stării mizerabile de azi, va fi un aparat funcționăresc conștiu de covârșitoarea menire, ce îi revine în conducerea destinului unui stat. Deviza lor va fi: cinstea, un traiu cinstit și o muncă cinstită. Sinecurile și toate funcțiile de inspecțori vagabonzi vor trebui suprimate, iar titularii lor se vor pune la muncă efectivă, acolo unde țara îi va cere.

O problemă a funcțiunilor și a funcționarilor se va pune și soluționa, ea nu va porni însă dela înguste concepții bugetare. Justiția va deveni adevărat „fundamentum regnorum“.

În cadrul acesteia probleme de fundamentală importanță pentru afacerea vieții noastre publice, toate celelalte chestiuni își vor afla soluțiile cerute de un demn viitor al României întregite. Politicianismul, corupția și minciuna vor deveni noțiuni necunoscute în viața noastră de stat.

Cu aceste idealuri, înfăptuirea căroră Liga A. N. C. o va realiza cu ori ce prreț și jertfe, *România Românilor* o întregăsim în cel mai apropiat viitor, și odată înfăptuită, ea va ști să spună tuturor invaziunilor din afară ca și curentelor anarhice din lăuntru, un hotărât și energetic, „Pe aici nu se trece!“

Dr. George Rusu.

Cuza să ne vină.

*Te-am așteptat de veacuri, zi sân' a învierii!
Și sunetul de goarnă, semnalul deșteptării,
Și flamura dreptății cu pajura creștină
Să se ridice falnic, și Cuza să ne vină.*

*Amarul nost ampluse de mult paharul
Ivremii.*

*Intreg poporul geme, ne-au crotopit
Istrăinii!*

*Și toată Jidovimea s'a năpustit în țară
Și pradă ca în codrii. Și... totul o să piară.*

*Ne-am frământat și gândul și corpul ni-e
Ițărână,*

Să ne scăpăm de lepră și pacostea străină.

*Ne-am frământat de veacuri, să vie-o
Iudecată,*

Să facă și dreptate, să deie și răsplătă.

*De veacuri te-așteptăm, zi sân' a învierii,
Și sunetul de goarnă semnalul deșteptării,
Și flamura dreptății cu pajura creștină
Să ne ridice falnic, și Cuza să ne vină!*

V. P.

Două categorii Indivizii practici și idealști.

II.

Interesul dovedit articolului cu titlul de mai sus, mă îndeamnă să-l continui, exemplificându-l. Nu vom aminti nume, decât atunci, când ele au fost arătate de alții prin presă, pentru că în virtutea dragostei creștinești, nu voim moarte păcătoșilor, ci îndreptare, cu atât mai vărtos, când ei sunt frați de ai noștri, căzuți în ispita Mamonei.

Domnul Mu. Ra., scepticul.

Este prototipul unei categorii de distinse lichele ale zilelor noastre. E atât de mare și puternic astăzi prin bogățiile de care dispune, încât lumea îl crede aevea și un suflet de elită. Iată-l, cine este și cum s'a ridicat!

A fost înainte de sfânta unire advocătel submediocru și obscur într'un mic orașel depe granița etnică de vest a românismului. Numele lui aspru unguresc n'a figurat nicicând pe arena publică a luptelor naționale. Pe acelea vremuri, dacă îi pomenea cineva despre înfăptuirea României-Mari, totdeauna îi repeta cu sfială:

„Frumos, tare frumos, da, nu se poate!“

Sosi și ziua cea mare a răfueii definitive. Toată suflarea românească cinstită se agită nervos în desfășurarea grandioasă a desnodământului de epoe. Idealștii, — cei care se găseau în prinsoare, — formează legiuni de voluntari în Rusia, Franța, Italia; cei de acasă se organizează în gărzii naționale; lupta se deslănțește dărză, pregătind lovitura decisivă.

Dumnealui, tot chitic, la adăpost!

Descultă, zdrențuită, flămâzită și istovită irupește dar cu atât mai înțărîtă sufletește, armata română, pe un timp mizerabil de iarnă, îngroșată de rândurile legionarilor și susținută de avangărzile naționale, coboară povârnișurile Carpaților și sub conducerea glorioșului Rege Ferdinand, se revărsă năvalnic spre măturile blonde ale Tisei, sfărâmând lanțurile celei mai grele robii ale unui popor, mucenic de veacuri.

Dumnealui devine atent, — dar tot precaut!

Ardealul este în definitiva posesie a patriei mame, însă mulți de ai noștri mai îngrășară cu sângele lor cald acest pământ de suferință. Ce grozavă trebuie să le fi fost trecerea în revărsatul zorilor. Oh, eroii morți, cât n'ar fi dat ei atunci, să-și poată prelungi agonia chiar în suferințe. Odihnească în pace, n'au trebuit să îndure amarul clipelor de decepție, — căci pământul e al păcătoșilor, al oamenilor materiei.

Oh, eroii vii, mai amar de ei! Mai marii sinedriului, răsăriți acum din toate găurile de șoareci, se adună, dresează cuvenitul proces verbal despre actul împlinit. O rece strângere de mână combatanților, și un semn spre ușă: v'ați făcut datoria, puteți merge. Și s'au pus dânsii pe treabă.

Abia atunci se pune și dumnealui, eroul nostru, pe lucru.

Câteva lovituri de contrabandă și și-a format piedestalul. Ajunge deputat, prefect, director de bancă și fabrici, membru în cel puțin 10 consilii de administrație.

Palat, automobil, lachei, femei și orgii romane. Este om politic foarte cinstit; lumea i se descopere dela distanță.

Banii lui se fructifică cu dobândă rușinoasă — de 30%, — și dacă nici în moarte n'ar mai fi dreptate, și-ar cumpăra și viața, și nu peste mult, toți pe rând am intra în punga lui.

Un prieten de-al nostru i-a amintit mai săptămânile trecute despre mișcarea și scopul L. A. N. C. — ei, și ce credeți, că i-a răspuns? Vechiul rețen: „Frumos, tare frumos, da', nu se poate!”

Da, Domnule, Mu. Ra., aminteșteți, când ne-ai mai spus, că nu se poate înfăptui România Mare, și s'a făcut; zici, că România nu va putea fi a Românilor, — dar va fi!

Ce silă ni-e de tine, craiu bătrân, ce netezești cu labele împăroșate și sbârcite de scleroză, bărbii de fete tinere, — împertinență răscumpărată cu aur.

Ni-e scârbă de tine, pentru că puți, a putregiune morală, oricât de parfumat și înmătăsat și-ar fi corpul.

S'o știi, că te urâm, chiar și atunci când din convenție, îți ridicăm pălăria. Te urâm, așa cum urită ni-e lepra, desonoarea și dracu, pentru că tu și neamul tău ați pus stăvilare fericirii oamenilor pe pământ; voi sunteți satana în chip de om! *Tr. Mager.*

Deosebirea între L. A. N. C. și partidele politice

este foarte mare și anume: Liga primește ca membri numai pe Românii buni și cinstiți, fiindcă este convinsă, că numai conducătorii cinstiți pot introduce cinstea în faptele și morala în moravurile poporului nostru și deoarece are de scop — nainte de toate — scoaterea afară din țară a trântorilor paraziți și în prima linie a jidanilor, natural nu primește nici un amestec, nu face nici o afacere cu jidanii.

Mai departe: Liga luptă pentru binele și fericirea tuturor Românilor și a creștinilor cinstiți, muncitori și loiali fără de a se gândi că oare cutare face parte din Ligă ori din alte partide politice fiindcă conducătorii Ligii sunt pătrunși de simțul adevărat național și sunt conduși în faptele lor de morală și legalitate neprihănită.

Partidele politice primesc ca membri pe oricine, pe toți scăpătații și cu cinstea pătată, sunt prieteni cu jidanii și când este vorba de a face ceva pentru țineva totdeauna se întreabă dacă este sau nu membru al partidului lor politic, de oarece — durere — partidele politice prețuiesc mai mult și țin mai mult la ultimul membru din partidul lor, fie acela ori cine ar fi și fie ori cât de păcătos, ba este stimat mai mult decât chiar conducătorii altor partide, pe cari îi dețaimă și bărfesc în ziarele lor și la toate întrunirile publice, de fi s'ar părea că toți oamenii bărbații de stat afară de membrii partidului lor sunt hoți, tâlhari și imorali. Deși în toate partidele sunt și oameni cinstiți.

Iată deci cât de mare este deosebirea între Ligă și partidele politice. Noi suntem convinși că principiile și legile pot fi foarte bune, dacă însă nu se execută cinstit și după dreptate, nu pot fi folositoare și până când nu sunt pedepsiți de model toți cei vinovați, fie ei ori miniștri, ori servitori cum se vor îndrepta stările de deplâns în scumpa noastră țară, câștigată cu atâtea jertfe de vieți în prea multe secole și pe urmă în marele război cu sângele nevinovat al celor 800.000 de eroi?

Voluntarii și reforma agrară

Am amintit la timpul său, că Uniunea foștilor voluntari a înaintat cu data de 15 Octombrie a. c. atât Consiliul de miniștri, cât și Parlamentul, un vast Memoriu asupra felului cum s'a făcut, sau mai bine zis — cum nu s'a făcut — împroprietărirea voluntarilor români din Ardeal și Banat.

Având în vedere deosebita importanță națională ce trebuie să se dea acestei chestiuni, ne ținem de datorie să ne facem și noi cuvenitele reflecții, în speranța, că cei în drept vor face tot posibilul pentru a repara nedreptățile săvârșite cu elementul cel mai patriotic al țării românești.

Numărul de peste 30 mii de voluntari și legionari, reprezenta pe vremuri de grea cumpănă, aspirațiunile neamului românesc, ridicându-se ca un simbol asupra orizontului existenței noastre naționale, iar azi constituie de sigur cea mai largă chezeșie pentru paza granițelor noastre. Conștiința cetățenească și patriotică manifestată prin mișcarea voluntarilor și legionarilor, a dat o amploare deosebită românismului din punct de vedere politic. Prin ei s'a trâmbitat glasul sângelui; prin ei s'au demonstrat fărădelegile și suferințele noastre; prin ei s'au pecetluit în mod definitiv drepturile noastre. Glasul suferințelor lor, a fost glasul de suferințe al neamului întreg. Dreptatea, pentru care acești soli ai neamului s'au sacrificat, ne-a adus învierea națională.

Ce era mai firesc, ca azi Statul român, care reprezintă națiunea, să le fie recunoscător și în limitele posibilității să se achite de o datorie primordială, de a „răsplăti prin reforma pământului, pe cei mai de încredere și pe cei mai vechi cetățeni ai săi din noile provincii, pe foștii voluntari și legionari”.

Articolul 92 din legea agrară așează pe foștii voluntari în ordinea cea dintâi a îndreptățiților prin următoarele: „1. Invalizi, capi de familie, voluntarii armatei române și cei din armatele aliate, văduve, orfani etc.” totuși această dispoziție „n'a fost respectată de cât prin excepție”.

Spiritul legii deci e în gravă contradicție cu aplicarea ei, prin nerespectarea celor cuprinse în ea de organele administrative.

Pământurile expropriate, de cari trebuiau să beneficieze în primul rând voluntarii preferați prin lege, au ajuns în alte mâni, în cele mai multe cazuri au fost și sunt arendate politicianilor zilei — și chiar organelor executive ale legii — sau elementelor străine de interesele neamului.

Bieții voluntari s'au bucurat și se bucură mai puțin de binefacerile reformei agrare, ei și azi sunt lăsați pradă suferințelor și nedreptăților.

Aproape zilnic îi vedem și fi întâlnim pe la consilieratele agricole, mișlogiți, cu fețele măhnite, pentru că cerșesc dreptatea în fața ușelor, pentru ei totdeauna zăvorite.

Acesta e tabloul falnicilor și mândrilor noștri voluntari și legionari de odinioară!

Un tablou al batjocurei!

Punem modesta întrebare celor în drept, până când vor mai binevol să-și bată joc de drepturile foștilor luptători și de o lege pretinsă și sancționată de însuși M. Sa Regele?

Până când vor fi preferați la ocuparea diferitelor posturi de Stat, toate scursurile, toți trădătorii neamului și

ai țării, față de voluntari, cari la împărțirea „colacului” fiind mobilizați, le-au păzit și acoperit cu arma la picior toate fărădelegile, pentru ca azi să fie lăsați pe drumuri?

Câte forme vor mai trebui satisfăcute și câte tablouri vor mai trebui înaintate, până ce guvernantul nostru de azi, împreună cu organele executive, se vor îndura a face dreptate cu „o palmă” de pământ?

Să fim bine înțeleși! Nu cerșim, ci pretindem drepturile noastre așa după cum ne compet, în întregime!

Să nu se creadă, că acum la spartul târgului, ne vor putea unge cu mirul grației milostive. Nu! Și dacă totuși... vom aștepta venirea timpului mai bun care va împărți pământul după dreptate.

C. Bojnica, fost voluntar.

Ziua Unirii: 1 Decembrie. Ecouri.

Toată suflarea românească din Ardeal și Banat a sărbătorit la 1 Decembrie, ziua ce mai mare în viața acestor provincii dela întemeierea lor prin coloniștii lui Traian c'am la anul 104 până la anul mântuirii 1918 și punctul culminant al desfășurării războiului pentru desrobire. — C'am așa au scris gazetele, cari susțin ființa Neamului nostru cu entuziasmul lor cald. Așa ar fi trebuit să fie! Realitatea însă în multe locuri a fost alta.

Știm că gazetele „de țară iubitoare” din bună vreme au anunțat că anul acesta: ziua de 1 Decembrie „se va serba cu un fast deosebit”... etc.

Durere, însă că tocmai aci la granița apuseană unii nici nu știu ce este 1 Decembrie pentru noi! De exemplu din *Pecica - Română* aflăm că acolo, Primăria până la ora 11 fără un sfert, n'a știut că 1 Decembrie este sărbătoare națională — când i-a scormonit preotul ca să arboreze drapelul. Rușinea a fost cu atât mai mare cu cât la câțiva pași în comuna soră *Pecica Maghiară* — azi „*Rovine*” — (și merită numele brav!) drapelul e răborat nu numai la primărie, ci pe toate edificiile din strada principală.

Iată deosebirea între cei doi primi notari: d. Giurgiu a dat ordin de arborare a drapelului, iar d. „*Verș*”, spunea că n'a primit ordin. Sunt doi ani și jumătate că acest „balust” trebuia să plece, dar P. Sf-tul — nu cel dela Ierusalim, ci cel din Oradea-Mare a binevoit să ni-l ocrotească. Prin prezenta îl rugăm de nou să binevoiască a lua în Prea'nțeleaptă considerație pe cine ocrotește la Pecica.

La biserică, pe lângă preoți, au luat parte la „Tedeum” toate școalele în frunte cu învățătorii, notarul Giurgiu, notarul Moșiu I. — și sergenții primăriei. Atât! A vorbit cu avânt preotul *Dr. I. Felea*, mai ales pentru tinerele odrasle. La finea serviciului divin cel de mai sus au luat parte la festivalul dat de tinerimea școlară. — Durere: părinții elevilor nici aici nu s'au prea ostenit. — Semne rele! *Verax.*

UN ȘIR DE PERLE.

„Ce sublime sunt bunătatea și frumusețea! Bunătatea împrumută grații și unei ființe cu fizicul ingrăt, îndulcind, netezind oarecum asprimitile. Pentru femeie îndeosebi a fi bună este a fi și frumoasă”. *Dr. Drăgescu.*

Inițierea Băncii Industrișilor și Comercianților Români s. a.

Arad, la 7 Decembrie 1925.

Duminecă, în ziua de 6 crt. s'a ținut în localul Asociațiunii industrișilor și comercianților români, din Arad și jur, adunarea generală de constituire a numitei bănci, la care au participat un număr însemnat de acționari în frunte cu d. Victor Nasta, dir. băncii Naționale, Gheorghe Adam dir. Victoriei, Ștefan Anghel primarul orașului Arad, Ștefan Mateescu dir. uzinelor electrice, Dr. Silviu Păscuț notar public, Constantin Popa consilier cultural, Dr. Ionel Trailescu secretarul Camerei de comerț etc.

Se face constituirea biroului și la propunerea dlui Maxim I. Vulcu, adunarea generală alege ca președinte pe dl Victor Nasta iar ca verificatori pe d. Gheorghe Adam și Ștefan Mateescu, notar dl Moise Rîșcuța și raportor dl Savu Sevic.

Intrându-se în ordinea de zi, după ce se constată numărul acțiunilor iscălite și a vărsămintelor făcute, adunarea generală în mijlocul unei însuflețiri generale decretază banca de inițiată, cu un capital de 5.000.000 lei, care va cere în trei emisiuni. Pentru emisiunea primă a fost chemată suma de 1.500.000 lei.

Se cetesc apoi statutele băncii, pe care adunarea le aprobă cu mici modificări. În ceea ce privește numirea băncii, având în vedere viitorul acestei instituții și rolul important în a sprijini și creia așazănd, o clasă socială românească de comercianți, industriști și meseriași români în Arad și împrejurime adunarea generală hotărăște să se abandoneze numele de „*Industriașul*” și în locul acestuia institutul să fie numit „*Banca Industrișilor și comercianților români s. p. a. Arad*”. Aci, în acest nume se subînțelege tot ceea ce este comerciant, industriaș și meseriaș român, nu numai în orașul Arad propriu zis, ci cum am spus-o altădată, și în celea mai îndepărtate colțuri ale ținutului acestui.

Conziliul de Administrație al băncii, a fost întregit cu dl Ștefan Mateescu inginer, directorul uzinelor electrice. Cunoscând noi relațiunile și bunul renume de care se bucură d-sa în viața economică din întreaga țară, nu avem decât să ne bucurăm de prezența dlui Ștefan Mateescu în conducerea acestei bănci.

Adunarea generală a confirmat cenzorii numiți de fondatori, în persoanele dlor: Ioan Popa, șef contabil, Moise Rîșcuța și Zenovie Voștinari și a lărgit cadrele conziliului de cenzori prin alegerea încă a dlor: I. Moșorca contabil și Gh. Cioban funcț. de bancă.

Pentru îndeplinirea tuturor formalităților recerute de lege, adunarea generală însărcinează pe dl Sevic să procure toate actele necesare.

Banca își va începe activitatea îndată după primirea autorizațiunii de funcționare, după probabilități pe la începutul anului 1926.

Dupăce ordinea de zi a fost epulzată și dupăce adunarea generală a dat fondatorilor convenita descărcare, dl Victor Nasta face un calduros apel la munca conducătorilor acestei noi instituții românești promițând din partea d-sale cel mai larg sprijin pentru prosperarea și ridicarea la suprafață a tinerelor elemente românești din viața economică de aici.

Cu inaugurarea „Băncii Industrișilor și comercianților români s. a. în Arad” se începe o eră nouă. Micul industriaș, comerciant și meseriaș român din acest oraș, acel harnic element al organismului economic din România-Mare, carele până acum cu munca și priceperea lui a îmbogățit streinii, de aci înainte i-se va deschide calea, ca să tragă foatoasele acestei priceperi singur pentru sine și pentru poporul din care face parte. El se va putea adresa cu toată încrederea către aceia, cari îi cunosc mai bine nevoile și lipsurile.

Aradul cu provincia lui, tînde la posibilități de prosperare și întărire a elementelor românești pe teren eco-

mic. Atât regiunile muntoase, cât câmpiile, sunt dintre celea mai bogate în tot felul de produse. Pe deasupra o pătură țărănească bine situată, este aici mândria noastră. Într-adevăr, împrejuri ar fi o crimă împotriva celui mai elementar drept nostru la existență, dacă nici azi, upăce am ajuns să vedem înfăptuit lealul nostru politic n-am avea în oi atâta putere ca să tindem la prețarea rolului conducător pe teren economic.

Aceasta ne este deviza cu care pleăm noi astăzi și suntem convinși, că o dată suflarea românească ne va urma.

Savu Sevic.

*

Un semn al vremii de mâine, când o dată suflarea românească va fi una îngură și nedesmembrată nici de dușmanii seculari de ieri, cu cari am isprăvit, nici de călăii asupritori de azi, auza tuturor rețelilor pe cari le înduăm, jidovii fără de lege, și uneltele lor, jidoviții dintre noi, trădătorii inereselor românești cu cari vom isprăvi.

Semnul vremii de mâine este această instituție bancară, care prin statutele ei, votate în adunarea generală din 6 Dec. a. c. primește ca membri numai români.

Cinste și laudă vouă, membrilor fondatori, cari ați știut votă astfel de statute, și ați fondat o instituție unică în țelul ei în toată Transilvania.

Voi sunteți prima rândunică, care aduceți încurajare și model de asociere tuturor românilor în contra puhoiului ce ne cutroape.

Voi, sprijinul industriei și-a comerțului românesc, voi, salvatorii acestor ramuri aproape dispărute din mâinile românești, voi ați desfăcut flamura pentru apărarea a tot ce-i românesc, iar noi, suflete tinere și pline de entuziasm, ne-om face datoria.

Rămâne, ca această flamură să aibă sub faldurile ei toate inimile ce bat și simțesc ca voi, și atunci, români ardani, sunteți vrednici de numele strămoșesc pe care-l purtați.

SE ZICE:

Că — jidanii din Paris — francmasonii — au plătit parale grele celor ce voiau să-l ucidă pe Mussolini — directorul fascist al Italiei. Desigur fiindcă în Italia și în nici o altă țară n'a fost nici când o mai mare ordine, regulă și însuflețire pentru patrie, națiune, biserică și muncă cinstită și vezi tocmai aceasta nu le place jidanilor nici jidoviților, căci ei fiind învățați să pescuiască în apă tulbure, vreau să fie peste tot în toate țările tulburări, greve, atentate și alte fapte distrugătoare de consolidare muncă serioasă.

Că în județul Cluj majoritatea notarilor comunali sunt jidani. Frumos lucru! Ne naționalizăm al dracului!

Că autoritățile în multe locuri dar în-deosebi în Brașov comit crime prin ușurința cu care dau *Certificate de cetățeni* tuturor veneticilor. Vom avea noi ac de cojocul acestor autorități.

Că Revizoratul când cere Inspectoratului să fie ca funcționari pe 2 străini scrie despre ei: „...respectabile puteri de muncă fără de cari nu am fi în stare a satisface multelor obligamente oficiale...” Bravo! laudă lor! Rușine nouă!

Că dl dr. V. Boldur fost președinte a comisiunii de apel pentru constatarea naționalității române din Cernăuți a făcut nenumărate ilegalități dându-li-se drept acelora, cari nu-l meritau și respingând pe cei cari aveau actele necesare în regulă.

Să spue lumea mare ce pedeapsă merită astfel de... cărora zicem deocamdată *Destul!*

Că mai sunt și azi Români — noi nu putem crede lucrul acesta — cari vorbesc mai bucuros alte limbi străine decât cea dulce maternă. Să le fie rușine! Astfel de ticăloși ar trebui scuipați în față!

Politețele ce vor trebui să fie achitate jidanilor de către L. A. N. C.

Aruncându-ne o privire retrospectivă asupra timpului de restriște, când teritoriul acesta a fost ocupat vremelnic de către trupele puterilor centrale, nu este creștin care rămas în acest teritoriu, să nu fi fost martor ocular la faptele detestabile și abominabile la care s'au dat jidanii în timpul ocupațiunii inamice. Ele vor rămâne neșterse în memoria noastră și vor fi transmise posterității, atât prin graiu viu cât și prin scrieri, pentru ca generațiile viitoare să-i cunoască mai deaproape, de ce au fost și sunt capabili neamul lui Iuda, care de două mii de ani consumă, dar de produs nu produce nimic, atât pe terenul literal, cultural, cât și științific, dar totuși are pretenziunea de a se intitula „popor ales“.

Este notoriu că la retragerea trupelor noastre în Moldova, jidanii s'au ascuns, unii prin magaziiile din port, alții prin beciuri, iar alții prin cavourile cimitirului și îndată după plecarea trupelor, au eșit la iveală întocmai ca ciupercile după ploaie, iar în momentul când se anunța autorităților noastre că orașul va fi ocupat de trupele puterilor centrale, jidanii, grupuri-grupuri, cu minele vesele și cu flori, le-au eșit întru întâmpinare.

Concomitent cu instalarea autorităților germane, s'au instalat și jidanii în toate autoritățile, având diferite însărcinări și în special de spioni și interpreți, pe când funcționarii de cariere făceau recensământul păsărilor, animalelor, etc. pentru ca jidanii să aiba o statistică de bunurile ce ne-au mai rămas la plecarea a lor nostrii la o datorie sfântă, pentru a apăra pământul acesta, pentru care s'au jertfit și strămoșii noștri; iar apoi în numele comandantului german, să ne ia și ultima resursă de existență, dar în realitate pentru ei.

De asemenea se mai știe că toți jidanii se făcuseră supuși germani și că în sinagogele lor se rugau pentru izbânda armatelor germane și numai când au simțit că le alunecă terenul de sub picioare și-au schimbat atitudinea ostilă ce o aveau față de populația creștină, iar astăzi sunt supuși români.

Jidovilor proxeneți și traficanți de carne omenească, mai aveți oare cinismul să susțineți contrariu afirmațiilor de mai sus, când poporul creștin a fost martor ocular la infamiile voastre? Sau să susțineți că ați dat dovadă de eroism (la partea sedentară) și că ați contribuit la întregirea unității naționale? Care sunt actele voastre de bravură? Dezertările în masă, dovedite cu acte oficiale și pentru care fapte a-ți avut onoarea să faceți cunoștință cu curțile marțiale? Speculațiunea murdară, neomenoasă, ce vă caracterizează și teroarea ce ați deslăntuit-o asupra populației creștine din comuna Brăilița, fapte constatate „de vizu“ de cei rămași în teritoriul ocupat. Iar conașionali voștri, cari s'au datat la asemenea infamii n'au mai avut curajul civic să mai rămână aci, ci s'au retras odată cu armatele de ocupațiune.

Oare, n'a avut dreptate și încă prea multă dreptate generalul Berindei când a propus jidovilor ca să fie scoși din armată — căci voi nu sunteți de cât un element parazit, vagabond, disolvant, de conurpere, de lașitate și panică la război? Și de ce oare a cerut aceasta generalul Berindei? Iată de ce, pentru că o armată care e compusă din elemente străine, nu poate avea da cât soarta Turciei — iar Turcia care juca pe vremuri, un rol însemnat în comerțul European, fiind considerată ca una din cele șapte mari puteri, astăzi a devenit un stat impotent, un stat fără nici o însemnătate.

Se mai știe de asemenea, că pe timpul lui Baternberg (Austria), Turcii ajunseseră stăpâni până aproape de porțile Vienei, dar de când cu introducerea elementelor străine, s'au prăbușit întocmai cum se prăbușește o avalanșă din munții Himalaia (Asia).

Și de ce oare jidanilor cu periciuni, mai jos de maxilarele inferioare ați

cerut și prin influențe externe ați reușit și vi s'a admis să fiți primiți în armată? Ce scopuri ați urmărit spiritelor rele cu chip omenesc? Să vă răspund eu categoric: scopul pe care l'ați urmărit este ca să aveți pretenții de a cere drepturi politice și decl în mod indirect să puneți mâna pe imobilele rurale ce neau mai rămas. Să aveți puțină paciență leprelor, că dacă generalul Berindei n'a reușit să vă scoată din armată, fie din considerațiuni de ordin politic, fie din alte considerațiuni, vă va scoate prin cel dintâi decret lege, Liga Apărării Naționale Creștine, iată dar prima poliță pe care o va achita această Ligă, căci scadența se apropie.

Istoria antică se ocupă de voi în mod superficial, de oarece din acest punct de vedere nu prezentați nici o însemnătate — un fapt semnificativ însă este legenda care s'a creat, și anume atunci când strămoșii voștri fiind fugăriți de Egipteni și ajungând la Marea Roșie, Moise, despre care ne spune legenda că era și scamator superior indienilor cari sunt neîntrecuți în această artă și chiar superior faimosului scamator Boscoff de pe vremuri, când s'a văzut în fața unui pericol eminent, a ridicat toiagul său miraculos, spunând cu voce sonoră și răspicată „Ocus bocus preparatus“. Marea s'a deschis, strămoșii voștri au trecut în trap, iar egiptenii cari erau pe urma lor, când au ajuns în mijlocul Mării, întâmplarea a făcut ca apele să revină, Moise a ridicat iar toiagul și cu aceeași voce de mai sus, a spus: „Ocus bocus disparatus“, apele s'au împreunat iar Egiptenii au fost înghițiți de valuri. Nu cumva o fi fost fluxul și refluxul mării? Cu chipul acesta strămoșii voștri au scăpat de furia Egiptenilor, ce era să-i scoată de pe atunci din circulație — au trecut în Europa, căci așa grăește legenda, s'au înmulțit ca nisipul mării și stelele cerului și de atunci voi urmașii lor trăiți ca niște paraziți, pe spinarea popoarelor creștine întocmai ca insectele pe pielea animalelor și cum s'a constatat că voi sunteți cel mai periculos popor pantru creștinătate s'a format cu drept cuvânt la Viena, o alianță universală creștină, contra voastră paraziților, iar la noi L. A. N. C. care prin al doilea decret lege, vă vor elimina peste graniță mai întâi pe cei ce ați intrat în țară în mod fraudulos, contribuind prin aceasta la scumpirea vieții, iar cei ce sunteți stabiliți mai înainte de 1914, se vor lua toate măsurile dictate de împrejurări ca să plecați cât mai curând, căci voi sunteți considerați pentru noi creștinii ca o cangrenă infecțioasă și vă veți duce jidanilor, unde nu calcă picior de pasăre și nici nu se simte adierea vântului.

Până însă la eliminarea voastră definitivă nu ve-ți fi primiți în școli, în comerț, în meserii, în profesii libere, de cât într-o proporție oarecare față de populația totală, așa dar cu „numerus clausus“. Iată dar și a doua poliță pe care o va achita-o Liga Apărării Naționale Creștine, căci după cum am arătat mai sus, scadența se apropie.

Din lipsă de spațiu, îmi rezerv dreptul să vă arăt cu alt prilej cari sunt și celelalte politețe a căror scadențe se apropie precum și penalitățile ce se vor aplica contra falimentelor frauduloase și a comerțului de carne omenească, cari sunt ocupațiunile voastre de predilecție, foarte potrivite nației voastre perverse, lipsite de orice scrupul, de orice sentiment de moralitate și umanitate. Solidaritatea creștină.

Gaius.

— Vechea revistă ilustrată „Cosinzeana“, întemeiată în anul 1911 de Sebastian Bornemisa, apare și acum în Cluj sub aceeași conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori. Cereți numere de probă gratuite din această excelentă revistă de familie, indispensabilă în fiecare casă. Adresa: Cluj, Piața Cuza Voda 16.

Exproprieri.

S'au făcut exproprierile și impro-prietăririle așa cum s'au făcut, bine, rău, dar s'au făcut, în viitor se vor mai revizui și astfel se vor îndrepta multe din nedreptățile făcute cu ocaziunea impro-prietării săracilor.

Dar dacă s'au expropriat moștile-imobile de pământ și foștilor proprietari în loc de și numai abia a 3-a parte din prețul pământului expropriat deocamdată cel puțin s'au dat numai bonuri, pe cari se zice că le va răscumpăra statul, (când?) de ce oare să fie și în cazul acesta jidanii favorizați și anume: nefiind ei proprietari de pământ având însă bogății enorme în imobile — case, fabrici și multe alte feluri de mijloace de îmbogățire, lucru drept, cinstit și legal ar fi ca să se exproprieze și din imobilele urbane: case, fabrici etc. în raport și măsură egală precum s'a expropriat pământul și astfel jidanilor, cari au mai multe case palate și mai multe fabrici, să li se ia prin expropriere casele, fabricile așa cum s'au luat pământurile și să li se lase în proprietatea lor numai atâtea, a câta parte au rămas din pământuri proprietarilor lor, iar pentru părțile expropriate să li se dea și jidovilor „bonuri“ — petece de hârtie.

Mai departe noi credem că ar fi o dreptate dacă s'ar confiscă pe seama statului și din depunerile mai mari, zicem dela 4 milioane în sus, în raport cu perderile ce le-au avut proprietarii de pământ prin expropriere. O expropriere a fabricilor este cu atât mai îndreptățită fiindcă lor li se dă împrumut — va să zică tot jidovilor — dela „Creditul Industrial“ cu 6—8%, care este un favor enorm în zilele de azi.

Vor fi poate unii cari vor zice ei bine imobilul pământ trebuie să se exproprieze fiindcă n'ai de unde lua ori face altul decât din care este, palate însă și fabrici statul poate să-și facă. Acestora le răspundem: pe noi nu ne interesează că este ori nu este pământ și că sunt ori nu palate și fabrici, ci ne interesează numai aceea că dacă luăm dela unii, din averea proprietarilor de pământ prin expropriere trebuie să facem față de aceștia o dreptate să luăm dela toți bogătanii în raport drept și să impro-prietărim și pe bieții funcționari și muncitori la orice caz mai cinstit decum au fost impro-prietăriți țărani și în special voluntarii ori să treacă averiile confiscate în mâna statului.

Aceasta nu înseamnă comunism iubiți cetitori, ci înseamnă o dreptate făcută celor ce o merită.

Gândiți-vă mai bine asupra lucrului și veți vedea că-i așa!

Aceasta este părerea noastră și nu cerem altceva decât dreptate și pentru jidani în cazul acesta și îi asigurăm că dacă nu li se va face ne vom îngriji noi „Liga“ să le-o facem fără să-i usture ochii (că doară lor le place usturoiul) îndată ce vom veni la putere, ceace de altfel se va întâmpla nu peste mult, fiindcă ne vrea țara și ne dorește toată lumea cinstită.

O. B.

FRAȚI CREȘTINI

Gazeta noastră „Voința Poporului luptă pentru sprijinirea tuturor intereselor pur românești.

Rugăm deci, în mod căduros pe toți abonații și cititorii noștri să ne dea întreg concursul și să aibă încredere în lupta noastră pașnică, cinstită și dreaptă, căci numai astfel vom putea înlătura pericolul jidovesc, care bate la ușă.

Procesul Locotenentului Morărescu.

„Victima uneltirilor jidano-comuniste“. Achitarea.

Trăim vremuri de restriște, vremuri, când suntem loviți în coaste de atacurile jidano-comuniste dela hotare, vremuri în care cei mai buni ai noștri sângerează și stau la închisoare pentru dreptate, vremuri, când invalizii de războiu cerșesc pentru un codru de pâine, iar văduvele și orfanii, părăsiți de lume, se topesc mereu cu speranța în Dzeu și cu gândul la cei dragi ai lor căzuți pe câmpul de onoare.

Dal Vremuri de restriște sunt acestea, când jidanul cu banul lui luda stăpânește totul, căutând să ne târască cu el în mocirlă și destrăbălare, sau să ne prăpadă atunci, când protestând energic nu ne îndoim.

Și-așa ne prăpădim pe rând: ieri Zelea Codreanu, care-a îndrăznit să înfrunte mișelile jidoviților; iar azi Morărescu stă pe banca acuzațiilor, fiind-că și-a făcut o sfântă datorie: Datorie sfântă pentru Tron și Țară, care-a apărât-o.

Pân'acolo a ajuns puterea jidovească, care-a pironit și pe Crist pe cruce, pân'acolo a ajuns obrăznicia lor, încât cer pierzare tuturor acelor, cari au știut să apere hotarele țării, și țara de invazia jidano-comunistă.

Loc. Morărescu stă pe banca acuzațiilor și în fața Curții de Casație pentru motivul că și-a împlinit cu sfințenie datoria de soldat și-a executat ordinele superiorilor săi. Și-aceasta este vină? Aceasta este crimă? Acesta este un act condamnat în legile țării noastre? Da? Și, dacă legile condamnă astfel de acte, pe care noi le credem ca sfinte, atunci conform legilor cine vor fi cei virtuoși, cine vor fi decorații țării? Aceia, de sigur, cari nu-și vor face datoria ca un Morărescu, aceia, cari-și vără mâinile pân'în coate în bunurile țării, toți trădătorii, toate lipitorile, și lăpădăturile neamurilor, care ne-au năpădit și ne stăpânesc. Da! Aceștia sunt virtuoșii, aceștia sunt decorații.

Țară de plâns, până când vei suferi? Când vei putea înlătura viperele, care-ți sug sângele și te înveninează? Când va veni ziua cea mare, ziua judecării.

Pân' atunci cei bravi ai tăi suferă și stau la închisoare. Loc. Morărescu care și-a făcut datoria pentru țară, azi, este la osândă; care a împlinit cu sfințenie ordinele superiorilor săi, în momentele cele mai critice, când comuniștii dădeau atentate contra căilor ferate, contra garilor, contra căzărnilor, contra localurilor de poliție și siguranță, atentate contra jandarmilor și grănicerilor însărcinați cu paza graniței și interiorul țării, azi este sub acuză și legat în lanțuri.

Morărescu în lanțuri, căruia Divizia II-a îi aduce mulțumiri, pentru felul cum și-a făcut datoria, iar ca răsplată îi dă și concediu și îl propune și la decorare și la avansare. La această înjosire adusă Loc. Morărescu, s'a revoltat o lume întreagă, și cu lumea, ne-am revoltat și noi. Uniunea ofițerilor de rezervă secția Ilfov, a lansat un manifest protestând energic, contra jignirii ce sa adus acestui brav soldat și prin el întregii oștiri spre a se servi scopuri contra noastră și-a intereselor țării. La fel a purces și studențimea din București, manifestând pe străzi și protestând, fiindcă elementele internaționale, jidano-comuniste, uneltesc mereu contra Loc. Morărescu și prin el contra armatei române. Și noi, și întreaga opinie publică este alarmată, ridică protest.

Până unde cu schiunguirile și maltrătarile eroilor noștri, și a bunilor români? Condamnarea lui ar fi, să se condamne odată cu el și apărarea țării și s'ar demoraliza trupa și oficerii mai mult decât i-a putut demoraliza suferințele de până acum ale acestui ofițer, dat ca exemplu în armată de felul cum și-a făcut datoria. Și cine poate lua asupra sa această răspundere? Conștiința noastră, masele celor suferinzi și asupriți pentru Lege, tron și Națiune, nu se pot împăca cu această dezastruoasă condamnare. Cel în drept vor avea să răspundă. V. P.

Achitarea.

Procesul militar care s'a judecat în capitala țării a stârnit o adâncă și motivată nemulțumire și revoltă în sânul întregului popor românesc, care pretinde ca aceia cari își îndeplinesc cu sfințenie, cu conștiințositate datoria față de aceasta țară câștigată pe prețul celor 800000 morți și alții cari le-a urmat lor, cum și-a îndeplinit și Locotenentul Morărescu cu sacrificiul vieții lui să fie gloștriciți și răsplătiți așa după cum i se cuvine unui erou nu de a-i da în judecata consiliului de războiu cum s'a făcut cu Lt. Morărescu.

Care eră crima care i se aducea acestui erou. Vina lui este iubirea nemărginită față de patria sa, de neamul său ce l-a trimis la Nistru să ne apere de invazia bolșevicilor din Rusia în mai mare parte evrei cari și-au pus de gând ca sub masca că sunt refugiați să treacă Nistru pe furiș pentru a provoca răscoale bolșevice și la noi în țară precum a și provocat-o pe cea dela Tatar-Bunar. Ne miră faptul cum s'a putut face ca să fie târât acest erou național înaintea consiliului de războiu pentru a satisface astfel de dușmanii țării, cari au de scop nimicirea prestigiului armatei, slăbirea apărării și pazei frontierei la Nistru. Nu-și dau seama aceia, cari lăsându-se seduși de dușmanii noștri au dat loc acestui proces, căci prin procesul acesta jidanii dela Nistru au urmărit îndepărtarea acestui brav ofițer dela granița Nistrului pentru a putea trece câți mai mulți spioni bolșevici la noi în țară.

Dacă acești evrei din Basarabia doresc binele acestei țări pentru ce n'au reclamat acelea organe, cari au permis să treacă la noi în țară un număr de 1.500.000 de bolșevici cari azi cere plebiscit în Basarabia și cari au ajuns cu bursele statului român în Franța fac cercuri bolșevice în contra noastră?

Acest baron ofițer decorat și citat pe ordin de zi pentru faptele sale de brasă și pentru îndeplinirea datorinței sale în mod conștiințos executând ordinele superiorilor săi așa dupăcum erau date, a fost dat în judecată spre satisfacerea evreilor cari urmăresc nimicirea țării noastre. Oare s'au gândit cei în drept la urmările ce le poate avea acest proces asupra spiritului soldaților și ofițerilor noștri dela Nistru, oare mai pot ei pretinde de aici înalate ca acei trimiși la Nistru să-și facă datoria în mod cinstit față de țară.

Evreii noștri pentru ce n'au protestat și nu s'au revoltat atunci când grănicerii noștri erau asasinați de evreii bolșevici cu duimul, pentru ce n'au pretins satisfacție dela Ruși pentru asasinarea generalului Poetaș? N'au putut-o fiindcă ei toți consimțeau cu aceste asasinate săvârșite de bolșevici.

E foarte regretabil că autoritățile noastre au deschis acest proces cu toate că au premers acestui proces două anchete militare ordonate de doi generali la cari anchete s'a dovedit complectă nevinovăție a acestui ofițer.

Distinșii generali Lisca Epure și Popovici au arătat și documentat cu martori cu ocazia desbaterilor în ce pericol se află în totdeauna bravii noștri ostași dela Nistru din cauza bolșevicilor cari la orice somație a grănicerilor răspund cu gloanțe.

După concepția evreească ar urma ca bravii noștri ostași să se lase să fie cu toți înpușcați și asasinați de haimanalele de peste Nistru numai ca ei să-și poată face mendrele cu dușmanii noștri. Să ia la cunoștință toți evreii dușmani nouă conștiința poporului român e treaz, el e răbdător însă să nu dea bunul Dzeu să-și piardă răbdarea căci atunci se pot întâmpla lucruri mari la cari nu se așteaptă jidanii.

Pentru ce n'au protestat evreii noștri contra invaziei bolșevicilor de-alui Max Goldstein, care a voit ca într'un moment să nimicească întreg senatul punând bombe în sala de ședințe.

Să ia la cunoștință că întreaga opi-

nie românească cinstită, e de partea Locotenentului Morărescu care și-a îndeplinit cu sfințenie datoria, îl glorificăm și eram convinși că și în acest proces se va stabili complectă lui nevinovăție, eșind mai dărz, mai patriot și mai înverșunat apărător al țării și neamului contra liftelor bolșevice.

I-s'au adus 150 puncte de acuzare cari toate au fost zdrobite prin apărarea susținută cu atâta temei, entuziasm și convingere de domniile avocații: Mora, Giurgiu, Buruiană, Vasiliu Micescu, maior Băgulescu căpitan Periețanu și alții, documentând că toate punctele de acuzare sunt nebazate dovedindu-o aceasta însuși membrii consiliului, cari nu i-au găsit nici o vină nici locotenentului Morărescu și nici soldaților grăniceri și prin urmare i-au achitat cu unanimitate de voturi pe toți acuzații.

Cinste și laudă vouă eroilor cari v-ați îndeplinit datoria sfântă față de poporul român.

Știri de tot felul.

Facem atenți pe onorații abonați, cari nu-și vor achita costul ziarului până la 31 Decembrie, că începând cu 1 Ianuarie nu li-se va mai trimite ziarul, iar pe aceia, cari n'au solvit nimic dela apariția lui — și durere, de aceștia sunt mulți — îi vom da în judecată și le vom publica cinstitul nume ca să-i cunoască lumea și să se rușineze ei însisi ori lumea, că există și astfel de oameni.

— Inscribeți-vă toți cei buni și cinstiți cât mai curând în „Liga“

Sfințire de biserică în Curtici. În ziua de Sf. Nicolae s'a sfințit biserica din harnica și fruntașă comună de graniță Curtici. Actul sfințirii l-a săvârșit Pr. Sf. Sa Ep. Aradului Dr. Gr. Gh. Comșa, în prezența unui public imens și a suitei sale însoțitoare.

Cu plăcere am observat, de data aceasta, că pictura bisericească, pe lângă stilul bizantin, păstrat în toată puritatea sa, arta decorativă țărănească este foarte potrivit aplicată. De toată lauda este această operă de pictură a prof. I. Toader din Arad care pe baza titlurilor și lucrărilor sale a câștigat dela „Comisiunea Monumentelor Istorie“ din București, autorizația pentru pictarea locașurilor sfinte.

Iar voi poporeni din Curtici, fiți mândri, că vați învrednicit a ridica un locaș de înălțare a cugetului Vostru spre Dzeu. Vrednicia Voastră însă numai atunci va fi desăvârșită înaintea lui Dzeu și a oamenilor, dacă acest locaș îl veți și cinsti cu prezența voastră, când glasul clopotelor vă vor chema la ruga comună spre cel de Sus.

— Dl prof. univ. Bogdan Duică, își va desvolta interesanta conferință despre literatura viitorului, sub eghida Asociației „Astra“, Duminică în 13 Dec. la orele 5 în Palatul Cultural. Intrarea este gratuită.

— Cu inima întristată luăm la cunoștință trecerea la cele eterne a Dlui Nicolae A. Gregorovici socrul Dlui Vasile Boneu primnotarul județului Arad.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

— In 17 Dec. va concerta în Palatul Cultural neintrecuta artistă Lia-Pop.

Suntem siguri că Palatul Cultural se va dovedi de prea mic ca să poată primi în interiorul său cu aceasta ocaziune publicul mare din Arad și jur.

— Tuturor abonaților ziarului nostru, cari încă nu și-au achitat abonamentul li se va trimite o chitanță cu rambursă despre costul ziarului până la finea a. c. Vă rugăm și pe această cale să vă îngrijiți de răscumpărarea ei prin care vă îndepliniți o sfântă datorie și faceți posibilă apariția ziarului și pe anul viitor.

— Fosta Coru, căruia i se mai zice pe jidovește Costa foru, acest individ cel mai mare jidovit din România, președintele „Ligei dreptului omului“, aceluia uitat de sine, care când toată lumea cinstită românească a alergat la Turnu-Severin ca să apere pe eroul neamului pe Zelea Codreanu a mers și el ca să-l acuze, el unul singur ca Juda Iscarioteanul pe Hristos, și striga în gura mare, că este mândru, că are jidone jidan, a fost bătut la Cluj de studenți. Bravo lor! În fine, le va veni rândul tuturor ticăloșilor!!

— Protestăm energic contra tuturor insinuarilor referitoare la o înțelegere între „Liga Apărării Naționale Creștine“ și careva partid politic!

Astfel de minciuni ordinare au de scop numai nimicirea încrederii de care se bucură „Liga“ în întreaga țară!

Sufletele cinștite nu vor crede minciunilor!

„Salonul Literar“ (Nr. 8.) Luni 14 Decembrie va apare „Salonul Literar“ No. 8, de sub direcția lui Al. T. Stamatiad, cu proză și cu versuri de: V. Bogrea, D. Nanu, A. Cotruș, G. Sălceanu, Leo Bachelin, A. Clarnet, Al. T. Stamatiad și cu traduceri din Remy de Gourmont, Ernest Hello și Ch. Baudelaire.

Redacția și Administrația: Str. Ion Calvin Nr. 4, Arad. Prețul exemplarului 4 Lei.

— Intre slovacii din Nădlac se începuse un fel de mișcare ca să se rupă, în ce privește chestiile bisericesti, de autoritatea lor superioară sășască și să ceară episcopie slovacă. Natural acest lucru era o absurditate deoarece în întreaga Românie abia sunt numai 4 parohii cu 10-12 mii de credincioși iar legea prevede că numai religiunile, cari numără cel puțin 200.000 de suflete au dreptul la înființarea episcopiei.

Așa se vede că vr'unui preot i-a frânt prin cap că el ar putea fi episcop, dar nu la reușit fiindcă în adunarea generală din 29 Noembrie, aproape unanim au decis să rămâne sub conducerea bisericii sășesti; pe care ș'au ales-o la sfatul guvernului îndată după realizarea României-Marii.

POȘTA REDACȚIEI.

Dlul Gh. Chiodon. Am primit paralele trimise! Vă salutăm cu drag pe amândoi. Scrisoare merge.

Dlor: Rusu I. în C.; I. Lecca în B.; Cura T. în C.; Botos F. în A. Am primit cu mulțumită paralele trimise, ziarul se expediază regulat.

Dlul Dulhaz P. în S. sunteți achitat până la finea anului și 40 Lei la fond. Sincere mulțumiri!!

Dlul Marcu în S. S'a trimis 2 ex. din greșală, vă mulțumim pentru paralele trimise.

O casă cu etaj de vânzare din mână liberă. Informații: Strada Sf. Spiridon (Kálmán-utca) 10.

Publicațiune.

Grădinăria orașului Arad vinde pe preț convenabil

mlădițe de nuci

buni spre plantare. Informațiuni se dau de șef-grădinarul orașului.